

קילוף שעורים בשבת

נתבאר, שקילוף שעורים אחת אחת אינו נחשב גמר מלאכה להתחייב במעשר, אבל אם צובר שעורים קלופות בידו, נחשב גמר מלאכה להתחייב במעשר.

ומתחילה אמרו, שלדברי רבי אלעזר, כן הדין לענין שבת, אם קולף שעורים אחת אחת, אינו חייב משום מפרק שהיא תולדת מלאכת דישה, ואם צובר בתוך ידו, חייב משום מפרק שהוא תולדת מלאכת דישה.

אולם דחו זאת, שכן נשותיהם של רב ושל רבי חייא היו מקלפות להם בשבת שעורים **מלא הכוס**, ואם כן ודאי הדבר **מותר**^א.

ואין ללמוד ממלאכות לענין מעשרות, למלאכות שבת, כי בשבת לא אסרה תורה אלא מלאכת מחשבת. [וכן מצינו, שהעמדת ערימה של בצלים בביתו, נחשבת גמר מלאכה למעשר. ובשבת אינו חייב עליה משום מעמר].

ברירת מלילות בשבת

נתבאר, שברירת מלילות חיטים מיד ליד אינה נחשבת גמר מלאכה להתחייב במעשר, אבל צובר בתוך חיקו, נחשב גמר מלאכה להתחייב במעשר.

ואמר רבי אלעזר שכן הדין לענין שבת, המנפה **מיד ליד פטור**, אבל **צובר בתוך חיקו**, **חייב**.

דף י"ד

לדוך מלח ביום טוב

בזמנם היו רגילים לקנות את המלח בגושים, וכל אחד דך אותו כפי צרכו, ונותנו בתבשיל, והיו רגילים לדוך את המלח במדוכה של אבן.

^א ותימה, היכי מקלפא לרב דביתהו כסי כסי, האמר לעיל, דמולל מלילות מערב שבת ... משמע הא בשבת אסור. ויש לומר, דהתם מיירי לתלוש מן השבלים, שהוא מפרק, וזהו תולדה דדש, שהוא אב מלאכה, והכא מיירי בשכבר נתלשו מערב שבת מן השבלין, אבל עוד הן בקליפתן החיצונה, ולכך שרי. [תוס'].